

Metges il·lustres de totes les èpoques

Ramon de Sibiuda

E l'autor de «*Theologia naturalis*» — obra de filosofia mèdica que va omplir dos segles — en sabem ben poca cosa. Cap allà el 1424 — escriu el doctor Marcel Sendrail — sembla que succeí a Bernardus Salarti en una càtedra de la Facultat de Medicina de Tolosa, els privilegis de la qual acabaven d'ésser confirmats per lletres patents de Carles VI. Sens dubte, ensenyà («*praedixit galienum*» diu un text antic) en el vell amfiteatre de la rue de las Leys, revestit de la capa negra i cofat amb la birreta dels «mestres físics». Ultra la «*Theologia naturalis*» que no fou lliurada a la impremta fins cinquanta anys després de la seva desaparició, edità a Colònia un tractat: *De natura hominis dialogi*, reimprès a Lió el 1544 i el 1568. Baour ens fa saber que el retrat de Sibiuda figurava, el segle divuitè en el local de les Assemblees de l'antiga Facultat. Aquesta imatge, segurament posterior a la mort del seu model, és la mateixa que encara conserva la nostra sala d'actes — segueix dient-nos el Dr. Sendrail.

L'obra de Sibiuda va tenir un traductor gloriós, Montaigne. El pare d'aquest, va rebre de l'erudit Pierre Bunel, al qual va estatjar al seu castell, un exemplar de la «*Theologia naturalis, sive liber creatorum, magistri Raimondi de Sebonde, Tholosani*». Montaigne, pare, va trobar tant del seu gust el llibre que va encomanar-ne la traducció francesa al seu fill i aquest no va saber negar-s'hi. La traducció de Montaigne aparegué, a París, el 1569, i va donar origen als «*Assaigs*», per tal com aquests no són altra cosa que un glossari extens i profund de l'obra traduïda, la qual constitueix el nucli central de l'obra de Montaigne. Aquest, va refutar moltes idees de Sibiuda, especialment la que situa l'home al capdamunt de la Creació. El genial autor dels «*Assaigs*» creu que les bèsties són, essencialment, millors que els homes.

La «*Theologia Naturalis*» dóna un esquema universal i classifica els éssers en una jerarquia de quatre graus. Primer: «*Esse tantum*» o criatures inorgàniques; «*esse et vivere*» o éssers vivents; «*esse, vivere et sentire*» o individualitats dotades de sentits i «*esse, vivere, sentire et intel·ligere*» o sigui l'home, animal pensant. Segons Marcel Sendrail, Sibiuda equival a un Linneus o un Geoffroy Saint Hilaire de l'Edat Mitjana.

Ramon de Sibiuda va morir, a Tolosa, el 29 d'abril del 1436.